

[Arne Larsen.]

skud af arbejdskraft inden for sine egne grene, som man ikke har muligheder for at beskæftige. Jeg synes, man skal imødekomme dette ønske om lovhjemmel til at kunne dispensere, især da der jo foreligger et omfattende kollektivt behov. At et sådant behov kan opstå andre steder, er vel givet. I så fald måtte ministeren vel også kunne imødekomme eventuelle dispensationsønsker.

Med disse korte bemærkninger skal jeg på socialistisk folkepartis vegne anbefale lovforslaget.

Erik Østergaard: Som det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget, er der her tale om en dispensationsbestemmelse, sådan at forstå, at ministeren for offentlige arbejder får beføjelse til i ganske særlige tilfælde at kunne dispensere fra den hidtil gældende lov. Denne lov fastsætter jo, at føreren af en omnibus eller et lignende køretøj må være fyldt 22 år og have ført automobil i mindst ét år.

Når det kan siges at være ønskeligt, at denne dispensationsbestemmelse tilføjes, skyldes det, som det fremgår af bemærkningerne, et problem, der gør sig gældende specielt i København og enkelte andre større byer. Grundlaget for at give denne tilføjelse kan nok siges at være rigtigt, men det må bemærkes, at dispensation kun kan gives i ganske særlige undtagelsestilfælde og med fornøden hensyntagen til den almindelige sikkerhed i hvert enkelt tilfælde. Det er givet, at man som i dette tilfælde for Københavns vedkommende må være interesseret i at udnytte den forhåndenværende arbejdskraft fremfor at skulle rekruttere den fra andre dele af landet; det gælder særlig i en tid med høj beskæftigelse.

Mit parti kan anbefale lovforslaget.

Ministeren for offentlige arbejder (Lindberg): Jeg takker for den almindelige velvilje, der er kommet til udtryk over for lovforslaget.

Jeg vil gerne indrømme, at jeg selv har været ret betænkelig ved at foreslå den omtalte dispensationsbestemmelse, fordi der netop tidligere er taget en dispensationsbestemmelse ud af lovgivningen; det er jo

klart, som det ærede medlem hr. Holmberg var inde på det, at der må have været en mening dermed. Man har derigennem villet give udtryk for, at der skulle herske ganske bestemte regler, med det formål at opnå den størst mulige sikkerhed. Når forholdene nu er kommet til at ligge således, som der er redegjort for i bemærkningerne og i fremsættelsen, er det altså, fordi vi ikke har set anden udvej. Vi har ikke ment at kunne stille Københavns kommune i den situation, den ville komme i, hvis man ikke gennemførte en dispensationsadgang. Det ville, efter hvad der er oplyst over for os, medføre, at mange mennesker ikke alene ville blive ledige, men også ville have ret til pension i en tidlig alder, og det ville efter min bedste overbevisning være forkert at lade dette ske; det afgørende må være, at den dispensationsadgang, der gives, ikke medfører forringelse af sikkerheden.

Det ærede medlem hr. Holmberg spurgte, om justitsministeren var indforstået med lovforslagets bestemmelser. Det kan jeg sige ja til. Det har været forelagt justitsministeriet, der jo har en dispensationsadgang på samme område; det er derfor naturligt, at vi har den også i denne lovgivning.

Jeg er naturligvis klar til i et udvalg nærmere at redegøre for enkeltheder, som man måtte ønske oplysning om.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Horn: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om saltvandsfiskeri.

(Lovforslaget (nr. 79) findes i tillæg A. sp. 1105, fremsættelsen i tidenden sp. 2342).

Formanden: Sammen med denne sag foretages den sidste på dagsordenen opførte sag, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om afløsning og statens overtagelse af retten til fiskeri med ålegårde og andre særlige rettigheder til fiskeri på søterritoriet.

(Lovforslaget (nr. 80) findes i tillæg A. sp. 1169, fremsættelsen i tidenden sp. 2342).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Poul Dalsager: De af den højtærede fiskeriminister fremsatte lovforslag om saltvandsfiskeri og om statens overtagelse af ålegårdsretten er i vid udstrækning identiske med de af den daværende fiskeriminister, det nuværende ærede medlem hr. A. C. Normann, i forrige samling fremsatte forslag. Begge lovforslag er resultatet af forhandlinger i fiskerikommissionen af 27. juni 1961, idet kommissionen havde nedsat et underudvalg specielt med den opgave at fremkomme med forslag til modernisering af den gældende lov om saltvandsfiskeri.

Der er grund til at udtale glæde over, at det er lykkedes at tilvejebringe enighed mellem fiskeriets hovedorganisationer om lovforslagene. Jeg vil gerne udtrykke håbet om, at det skal lykkes i denne folketingsamling at færdigbehandle lovforslaget om saltvandsfiskeri, idet den gældende lov, der er fra 1951, ikke længere efter den eksplosionsagtige udvikling, fiskeriet har været inde i, kan siges at svare til tidens krav.

Til belysning af den udvikling, der er foregået, kan jeg referere til de oplysninger, der ved fremsættelsen i sidste samling blev givet af den daværende fiskeriminister. I 1951 blev der ilandbragt 280.000 t fisk til en værdi af 190 mill. kr. I 1961, altså 10 år efter, blev der ilandbragt 840.000 t fisk til en værdi af 470 mill. kr. Eksportværdien blev i samme tidsrum forøget fra 184 mill. kr. til 630 mill. kr. Den stærkere vækst i eksportværdien end i fangsternes værdi skyldes den stærkere forarbejdning af fiskene, der er sket i de senere år.

Til yderligere belysning kan jeg anføre nogle tal fra Hirtshals havn, som er den, jeg kender mest til, men jeg er overbevist om, at udviklingen i vore andre fiskerihavne har fulgt den samme linje. I 1951 blev der

ilandbragt 19 mill. kg fisk til en værdi af 8,2 mill. kr., i 1960 87 mill. kg fisk til en værdi af 42 mill. kr. og i 1964, altså kun 4 år efter, 220 mill. kg fisk til en værdi af 100 mill. kr.

Det er en udvikling, der har så stor samfundsmæssig betydning, at der er al mulig grund til, at lovgivningsmagten gør, hvad der er muligt for at forbedre mulighederne for fiskerne og for fiskeindustrien.

I forslaget til lov om saltvandsfiskeri foreslås der visse ikke uvæsentlige ændringer såvel i forhold til gældende lov som i forhold til det i sidste folketingsamling fremsatte lovforslag. Der findes i lovforslaget en lang række tekniske detaljer, som bedst egner sig til behandling i et udvalg, men også visse ændringer, som jeg gerne vil sige et par ord om.

Da lovforslaget af 1964 blev fremsat, var spørgsmålet om fiskerigrænserne ikke fuldstændig løst, og forslaget omtalte da også kun søterritoriet og fiskeriterritoriet som ubestemte størrelser og kunne selvfølgelig ikke godt andet. Selv om aftalerne om de nye fiskerigrænser endnu ikke er afsluttet, har den højtærede fiskeriminister valgt i det nu fremsatte forslag udtrykkelig at slå fast, at det danske fiskeriterritorium går til 12 sømil fra kysten, for så vidt angår danske kyststrækninger i Nordsøen, Skagerrak og Kattegat, på de øvrige kyststrækninger 3 sømil. Dette er et resultat af den i London den 9. marts 1964 indgåede konvention om fiskeri. Disse fiskerigrænser kan dog først sættes i kraft, når der er indgået nærmere aftaler med Norge og Sverige og enkelte andre lande, som traditionelt har fisket i de danske farvande. Jeg vil da spørge den højtærede fiskeriminister, om disse forhandlinger er indledt, og om der kan siges noget om, hvornår de kan tænkes at være ført til ende.

§ 2, stk. 2, 3), indeholder en nydannelse, hvorefter det bliver muligt at reservere særlige arealer til muslingeopdræt. Også dette er noget nyt i forhold til den nugældende lov.

Forslagets kap. IV omhandler beskyttelse og ophjælpning af fiskebestanden, og dette kapitel må naturligvis betragtes som et meget vigtigt afsnit af loven. Man bemærker, at man ikke har ønsket forbuddet mod trawlfiskeri udvidet til at omfatte det udvidede søterritorium, men der er dog ind-

[Poul Dalsager.]

føjet en bestemmelse i § 13, stk. 10, der giver fiskeriministeren ret til efter aftale med fiskeriets hovedorganisationer og Danmarks fiskeri- og havundersøgelser at forbyde brugen af visse redskaber, som må anses for særlig hårde mod fiskebestanden.

Endvidere bemærker jeg, at § 18 i lovforslaget opretholder fredningerne i Ålbæk Bugt, idet alt fiskeri i de fredede områder med trawl og ved vod er forbudt i månederne maj, juni og juli. Disse fredninger har fiskerne i denne landsdel som bekendt været noget utilfredse med, og der har været megen diskussion om dem. Det fremgår af bemærkningerne, at fredningslinjen nu er ført nærmere kysten dels af praktiske grunde, dels af hensyn til fiskernes ønsker. Det ses endvidere af fremsættelsestalen, at Danmarks fiskeri- og havundersøgelser ikke har ment at kunne gå ind for de foreslåede lempelser i fredningerne. Her kan man konstatere et modsætningsforhold, som — det må man erkende — kun er tilsyneladende, idet begge synspunkter tjener samme formål, nemlig de bedst mulige forhold for fiskerne. Jeg går ud fra som givet, at den højtærede fiskeriminister har gjort, hvad der var muligt for at få disse tilsyneladende forskellige synspunkter til at mødes.

§ 4 i lovforslaget vil jeg også gerne sige nogle få bemærkninger om. Det er med tilfredshed, jeg konstaterer, at forbuddet mod udkastning af affald fra skibe udvides til også at omfatte danske skibe i internationalt farvand øst for en linje Lindesnæs-Hanstholm. Det er almindelig kendt, at der sker en tiltagende forurening af disse farvande ikke mindst fra rutebåde, og det har været til meget stor gene for fiskerne. Jeg har bemærket, at det ærede medlem hr. Horn i sidste folketingsår rejste det spørgsmål til den daværende handelsminister, det nuværende ærede medlem hr. Baunsgaard, og at denne i svaret netop henviste til en kommende revision af saltvandsfiskeriloven. Det er da med tilfredshed, man konstaterer, at man

nu i dette lovforslag i hvert fald gør et forsøg på at komme den tiltagende forurening til livs. Det er måske et spørgsmål, om man ikke burde optage internationale forhandlinger om forureningen af havet, idet der også har været problemer i den allerseneste tid omkring østeuropæiske skibes udkastning af affald i danske farvande.

§ 4, stk. 2-6, indeholder bestemmelser om erstatning ved gennemførelse af foranstaltninger, der kan være til gene for fiskerne. Den højtærede minister anfører selv, at disse bestemmelser er et brud på hidtidig retsopfattelse, og disse bestemmelser var der også en del betænkeligheder ved ved fremsættelsen af saltvandsfiskeriloven i sidste folketingsår. Vi kommer sikkert til at diskutere disse regler i udvalget, idet det er temmelig usikkert, hvad de til syvende og sidst kan føre til.

Jeg er gjort bekendt med, at fiskeauktionsmestre og visse andre, der opkøber og modtager fisk, er meget betænkelige ved lovforslagets § 22, stk. 5, der forpligter modtageren af fisk til at opgive afsenderens navn og adresse til fiskerikontrollen, såfremt der i et parti fisk skulle være undermålsfisk eller fredede fisk. Jeg forstår egentlig godt disse betænkeligheder, men jeg ved ikke, om det vil være muligt at give bestemmelsen en mindre drastisk og rigoristisk form, idet jeg bemærker i denne forbindelse, at det forslag, som vi behandler, er fremkommet ved enighed mellem fiskeriets hovedorganisationer og det i denne forbindelse er fiskerne, der skal angives. Man kan vel sige, at fiskerne her har erkendt, at kampen mod det ulovlige fiskeri må føres på en stærk måde. Med den stærke forøgelse, der er sket af fangsten af industrifisk, vil det være næsten umuligt at undgå et vist mål af undermålsfisk og fredede fisk, og det er min opfattelse, at der også bør være et vist spillerum her.

I øvrigt vil jeg gerne gentage, at jeg anser kapitel IV for at være et særdeles vigtigt afsnit af loven, idet den meget stærke befiskning af vore farvande, der

[Poul Dalsager.]

efterhånden foregår, må indicere en vis beskyttelse af fiskene på lidt længere sigt til gavn for de borgere, der skal tjene føden ved fiskeri. Man kunne vel rejse det spørgsmål, om det offentlige gør nok med hensyn til udplantning af yngel, beskyttelse af gydepladser o. s. v.

Lovforslagets kap. VI angiver retningslinjerne for fiskeriinspektion. Jeg vil gerne spørge den højtærede fiskeriminister, om man kan anse fiskeriinspektionens arbejdsvilkår for tilfredsstillende. Med det stadig større omfang, arbejdsopgaverne får, får de stadig flere ting at tage vare på. Jeg tænker også her på den til sin tid kommende udvidelse af fiskeriterritoriet, der jo vil medføre væsentlige inspektionsopgaver. Jeg vil gerne spørge, om man eventuelt kunne tænke sig en kombination af fiskeriinspektionen og den udvidelse af redningstjenesten, som jeg ved ligger den højtærede minister meget på sinde.

Jeg vil gerne takke den højtærede minister for den overskuelige form, lovforslaget har fået i forhold til den tidligere saltvandsfiskerilov. Lovstof er jo almindeligvis vanskelig læsning for de fleste, men jeg synes, at dette lovforslag er bedre end mange andre, jeg har set. Såfremt dette skyldes en indsats fra ministeriets embedsmænd, beder jeg den højtærede fiskeriminister om at bringe disse anerkendende ord videre.

Som jeg anførte i mine indledende bemærkninger, har fiskeriet oplevet et ganske betydeligt opsving i de senere år, og det har været interessant at iagttage, hvorledes fiskeriet har udviklet sig til at være en nøgleindustri, der har skabt beskæftigelse, erhvervsudvikling og bedre økonomiske vilkår til de egne af landet, hvor det store fiskeri foregår.

Jeg tror, at også kvalitetsbestemmelserne trænger til en revision, og jeg synes, det er værd at bemærke, at jeg ved, at fiskeriministeren arbejder med en revision af kvalitetsloven. Det skulle gerne med fiskeriprodukter gå på samme måde som med danske landbrugsprodukter, at varerne bliver efterspurgt i udlandet på grund af det høje kvalitetsmæssige stade, man traditionelt regner med at danske varer har.

Der foregår i fiskerbyerne en egnsudvik-

ling af meget stor værdi, og der bør gøres, hvad der er muligt for at støtte denne udvikling. Jeg kan derfor på den socialdemokratiske gruppes vegne tilsige vor støtte til gennemførelsen af dette lovforslag.

Det samme gælder det fremsatte lovforslag om ålegårde, der rent praktisk overfører bestemmelser i saltvandsfiskeriloven til den særlige lov om ålegårdsrettigheder.

Kristen Østergaard: Det er jo et genfremsat lovforslag, vi her behandler, men på sin vis adskiller det sig ret væsentligt fra det lovforslag, der blev behandlet i fjor, nemlig ved den vigtige detalje, at de fremtidige fiskerigrænser er indføjet i dette lovforslag. Fiskerigrænsebestemmelserne kunne af gode grunde ikke indføres i lovforslaget i fjor, al den stund fiskerigrænsekonventionen på det tidspunkt ikke var vedtaget i det høje ting. Det må derfor siges, at det foreliggende forslag til saltvandsfiskerilov er mere virkelighedsbetonet, det er et forslag, der er egnet til realitetsbehandling i udvalget, og det er også fremsat på et tidspunkt, da der er fornøden tid til det.

Der er ingen tvivl om, at netop de udvidede fiskerigrænser vil være til stor gavn for dansk fiskeri, og det er også sikkert, at alle fiskerikredse vil være tilfredse med denne ændring og vente, at den bliver gennemført.

Jeg forstår på den højtærede ministers fremsættelsestale, at der nu forestår ret omfattende forhandlinger med flere lande, før de nye fiskerigrænser kan komme til at gælde i praksis. Jeg vil ligesom den foregående ærede ordfører spørge den højtærede minister om, hvor længe disse forhandlinger kan skønnes at vare. Drejer det sig om kommende kvartaler, halvår eller hele år eller hvor meget? Man må jo gå ud fra, at når først loven bliver vedtaget, vil der nok være en tiltagende interesse for, at den også kommer til at gælde i fuldt omfang, også vedrørende fiskerigrænserne; men jeg er naturligvis indforstået med, at lovforslaget er udformet sådan, at det kan behandles og eventuelt også vedtages helt uafhængigt af disse forhandlinger med de pågældende lande.

Når man i øvrigt læser lovforslaget igenem, slår det uvilkårligt én, hvilke store områder lovforslaget omfatter, hvor vi med-

[Kristen Østergaard.]

lemmer af folketinget, der nu skal viderebehandle forslaget, er helt uden sagkundskab og erfaring. Vi er helt afhængige af de sagkyndige og de praktikere, der har udformet lovforslaget. Det gælder særlig forholdene omkring kap. III om de indbyrdes ordensregler i fiskeriet og også kap. IV vedrørende beskyttelse og ophjælpning af fiskebestanden. I forbindelse med disse kapitler og flere andre er det godt at vide, at mange af bestemmelserne er gamle og velprøvede, og at det, hvad andre angår, er et sagkyndigt underudvalg under fiskerikommisjonen, der har foretaget det grundlæggende forarbejde.

Ud over de nævnte fiskerigrænseændringer finder jeg ikke at der er væsentlige ændringer i det foreliggende lovforslag i forhold til det, der blev behandlet i fjor, som der er anledning til at komme nærmere ind på her.

Jeg vil i øvrigt gerne henvise til, hvad jeg sagde om lovforslaget ved første behandling i fjor, og i den forbindelse vil jeg gerne særligt henvise til mine betænkeligheder i forbindelse med bestemmelserne i § 4. Men under udvalgsbehandlingen bliver der jo nu lejlighed til nærmere at undersøge disse forhold, hvorfor jeg skal afstå fra at komme med yderligere bemærkninger derom.

Lovforslaget om ålegårde har jeg ingen bemærkninger til. Det er jo et lovforslag uden særlige ændringer, og det vil også indgå i udvalgsbehandlingen. Venstre vil velvilligt deltage i lovforslagenes videre behandling.

Hindkjær Pedersen: Forslaget til saltvandsfiskerilov og forslaget om ændringer i loven om ålegårdsrettigheder er nu fremsat her i det høje ting igen. Det er mindre end et år siden, de var her sidste gang, og der blev sagt en hel del om dem dengang, hvorfor jeg ikke skal komme nærmere ind på enkeltheder her. Men der er i mellemtiden kommet noget om fiskerigrænserne, idet vi har fået fiskerigrænsen på 12 sømil og dermed fået udvidet vort fiskeriterritorium væsentligt. Det er der taget hensyn til i det nye lovforslag, og det er klart, at disse udvidelser betyder en del. Vi må også være klar over, at det vil betyde en

væsentlig udvidelse med hensyn til fiskerikontrollen med anskaffelse af nye skibe og mere personel til at kontrollere de omhandlede områder. Det er naturligt, at disse ændringer er medtaget i loven, og det er lige så naturligt, at de ikke kan træde i kraft, før de fornødne formaliteter er bragt i orden.

Alle interesserede parter og de fleste af de parter, der bliver berørt af denne lovgivning, har været med i fiskerikommisjonen, som nu har barslet med dette lovforslag, og det er derfor naturligt at antage, at alle disse parter dér er fremkommet med de indvendinger, de har haft, og har søgt at nå frem til et fælles mål.

Det er lige så sikkert, at fiskerne og havundersøgelingsvidenskabsmændene har haft vidt forskellige meninger om mange ting. Fiskerne, som føler, hvad det betyder, hvis der er for store indskrænkninger i deres fiskerimuligheder, vil gerne have så få indskrænkninger som muligt, mens havundersøgelingsfolkene naturligvis vil arbejde på lang sigt og prøve på at få en orden, der bevirker, at vi kan få forøget og fornyet vor fiskebestand. De har ikke været enige, men de har nok haft det samme mål. Det, de især har været uenige om, har været fiskeriredskabers anvendelse, de tilladte fiskeområder og de tider, hvor der må fiskes.

Det er vanskeligt at komme ind på enkeltheder heri, da de er af rent teknisk art, men jeg vil dog pege på en lille ting, nemlig § 13, stk. 4, hvor der står noget om skovltrawls vægt, der er begrænset til 160 kg. Tidligere har det været flademål, der var bestemmende for skovltrawlenes størrelse. I den gamle lov var det 1,2 m²; havundersøgelingsfolkene har foreslået 1,5 m², og i det sidste lovforslag enedes man om 1,3 m² som maksimumsareal for disse skovltrawl. Man er nu gået over til i stedet at ansætte vægten til 160 kg som maksimum. Der må jo være, om jeg så må sige, særlig vægtige grunde hertil, for det er i hvert fald noget, der er meget vanskeligt at kontrollere. Man kunne naturligvis om bord i kontrolskibene anbringe en vægt, sådan at man kunne slæbe skovltrawlet derhen og veje det. Det vil dog være uhyre upraktisk, da kontrollen foregår til søs. Der står ganske vist i loven, at skibes registrerings-

[Hindkjær Pedersen.]

bogstaver og registreringsnummer skal være indhugget eller indbrændt med 6 cm høje bogstaver i skovlene; men det giver jo ikke nogen som helst garanti for, at skovlene har den rigtige vægt, og jeg forudser, at det kan blive nødvendigt, at man på et eller andet tidspunkt må til at udstede certifikater for disse skovle og have nogle særlige kontrolnumre indhugget. Det er vel nok sådan, at man ikke gerne ser, at der udvikler sig for meget af den slags ting, og jeg vil henstille, at man prøver på at komme frem til et arealmål i stedet for en maksimumsvægt for skovltrawlene.

Der er også for disse skovltrawl indført noget nyt: at man kan benytte dem til visse tider 2 timer før solopgang og til visse tider 1½ time før solopgang mod tidligere 1 time før solopgang. Det er en bestemmelse, som gælder inde i Kattegat, men ikke ude i Nordsøen, og der er altså en forskelsbehandling for de to områders vedkommende.

Det er ganske givet, at de fiskere, der fisker med skovltrawl, er meget interesseret i en sådan ordnings gennemførelse, men det er vel lige så givet, at de, der fisker med nedgarn, ikke er særlig interesseret deri, idet de kan risikere at få deres garn ødelagt ved trawling i de mørke timer. Jeg synes, man må undersøge, hvilke interesser der er af størst betydning, og under udvalgsarbejdet se nærmere på disse nedgarnsfiskeres interesser. Måske bør man alligevel være lidt betænkelig ved at indføre disse 2 timer og 1½ time før solopgang. Men jeg vil gerne pointere, at jeg er klar over, at det har overordentlig stor betydning for dem, der fisker med skovltrawl, og at man naturligvis skal tænke meget over tingene, før man foreslår en ændring heri.

Med hensyn til linjefredningen inden for linjen Skagen-Fornæs har divergenserne også været meget store. Fiskerne har været meget generet af denne linjefredning og har foreslået den ophævet. Det er en ting, som har betydet ganske overordentlig meget for fiskerne i det pågældende område. De har haft det inde på livet; det har generet dem i deres daglige færd, og de har ikke kunnet tjene de penge, som det måtte anses for rimeligt at de skulle kunne tjene inden for den pågældende periode. Viden-

skaben har altså ikke kunnet gå med til indførelse af en ny bestemmelse herom, altså til at slette denne linjefredning, men man har været enig om, at fiskeriministeren kan dispensere inden for visse grænser, således at der må anvendes snurrevod til visse tider med en maskestørrelse på mindst 110 mm. Det må være sådan at forstå, at man vil have en periode, hvor man prøver at slække lidt på linjefredningen for senere hen måske at komme til et resultat, hvorom der kan indføres en bestemmelse i loven.

Snurrevodsfiskeriet er et skånsomt fiskeri; jeg kan ikke indse, at det skulle kunne gøre noget som helst, og jeg hilser det med stor glæde, at man har givet denne dispensationshjemmel i loven. Jeg håber, man kan bruge den, og jeg håber, den kan løse et meget stort problem for de pågældende fiskere.

Jeg kom ved første behandling af lovforslaget om ferskvandsfiskeri ind på bestemmelsen om, at modtageren af fisk eller krebs, der ikke holder målet, er pligtig til straks at opgive adressen på de leverandører, der har leveret ham undermålsfisk eller fisk, der er taget i utide. Jeg sagde, at jeg fandt det meget uheldigt, at man ved straf skal tvinge en dansk statsborger til at angive en anden dansk statsborger, og jeg henstiller meget, at man får dette forhold ændret.

Med hensyn til målreglerne i Limfjorden vil det være godt, hvis man ved den foreslåede ændring af mindstetonnagen fra 5 t til 8 t kan måle på en sådan måde, at man ikke behøver at lave narrestreger af nogen art for at få skibene ned på den rigtige størrelse.

Der er i saltvandsfiskeriloven forslag om forbud mod at fiske med spyd med modhager. Det forbud vil ramme nogle mennesker, som man sikkert overhovedet ikke har tænkt på, nemlig Danmarks sportsdykkere, som udfører fiskeri med netop sådanne redskaber, og som vil blive ramt føleligt i deres hobby. Ved den foreslåede ændring vil et væsentligt incitament til denne hobby udgå. Muligvis kan man få ændret bestemmelsen sådan, at den ikke kommer til at genere dem.

For øvrigt finder jeg også, at en masse overflødig stof fra den nugældende lov-

[Hindkjær Pedersen.]

givning er udeladt i dette lovforslag. Loven bliver på denne måde langt mere overskuelig end tidligere. Den bliver moderniseret og formentlig også nemmere at administrere.

Jeg håber, denne lov vil være med til at skabe sådanne betingelser for dem, der ernærer sig ved fiskeri, at der ikke vil blive nogen følelig mangel på tilgang til dette erhverv. Det er et erhverv, der trods visse afsavn stadig over stor tiltrækning på en meget aktiv del af vor befolkning. Jeg håber, at bestemmelserne må vise sig hensigtsmæssige, også når det gælder den praktiske udførelse af fiskerierhvervet.

Med disse ord tilsiger jeg mit partis støtte under den kommende udvalgsbehandling og til en velvillig behandling af de to lovforslag.

A. C. Normann: Jeg skal ikke efter alt det, der nu er sagt om de to lovforslag, forlænge debatten om dem nær så meget, som min interesse for forslagene egentlig kunne friste mig til med henblik på mit uomtvistelige medansvar for denne lovgivning. Jeg skal henholde mig til min fremsættelsestale i folketingets sidste år, sp. 3920, og til mine bemærkninger ved første behandling, sp. 4766.

Med henblik på de ændringer, der er kommet til siden den tid, hovedsagelig som følge af den forestående beslutning om at udvide Danmarks fiskerigrænser til 12 mil, kan jeg sige, at dem kan det radikale venstre i princippet godkende. Når jeg taler om den „forestående“ beslutning, er det, fordi den nye grænse nu direkte er blevet fastlagt i lovforslagets § 1. Jeg vil godt sige til den højtærede fiskeriminister, at det har undret mig lidt, at regeringen har ventet så længe med at proklamere beslutningen om den nye fiskerigrænse. Det ville have betydet, så vidt jeg kan se, at den nødvendige overgangsperiode, efter hvilken de danske fiskere kan nyde de fulde fordele af udvidelsen, ville være udløbet så meget tidligere. Det var i hvert fald den opfattelse, vi havde, da jeg havde med tingene at gøre som minister, at man kunne gøre dette og så endda føre forhandlingerne videre. Det var grunden til, at vi i en tid, hvor mange ting talte for, at vi tog denne beslutning hurtigere, og at regeringen, efter at England havde taget

sin, skulle opnå folketingets bemyndigelse til at udvide grænsen, når det skønnedes belejligt. Måske er forhandlingerne med de andre nordiske lande, som jo heller ikke i og for sig var en nødvendig forudsætning, trukket ud, men jeg har forstået, at erhvervets folk i Norge, Sverige og Danmark for længst har gennemført deres del af forhandlingerne og synes, at man også på regeringsbasis måtte søge disse afsluttet hurtigst muligt, såfremt man mener, det er nødvendigt at afvente resultaterne af dem.

Med hensyn til de andre ændringer skal jeg nøjes med at sige, at jeg tror, vi kan slutte os til dem alle sammen, selv om nogle af dem jo skal udsættes for en nærmere udvalgsbedømmelse. Det gælder jo i alt fald, så vidt jeg kan se, fredningsbestemmelserne ved Ålbæk Bugt, som de foregående ærede ordførere har beskæftiget sig en del med, og også § 13. Jeg finder det for min del udmærket, at man i § 4 nu søger at komme det uvæsen til livs, at danske skibe i vore internationale, men delvis indre farvande, nemlig øst for Lindesnæs-Hanstholm, har lov til at kaste affaldsprodukter, flasker og andre ting i vandet.

Det danske fiskeri er, jeg kan godt sige internationalt beundret for sin udnyttelse af fiskerimulighederne, og behovet for den her stedfundne modernisering og den langt bedre systematisering af lovene har jeg tidligere understreget. Jeg har yderligere kun én ting at føje til, og det er dette: det er et uhyre arbejde, fiskeriministeriets i forvejen alt for overbelastede embedsmænd har haft med den reform af fiskerilovgivningen, som disse forslag sammen med forslaget til lov om ferskvandsfiskeriet er udtryk for, og det fortjener en meget stor tak. Det falder mig lidt lettere at sige det nu, da jeg ikke længere er ansvarlig for ministeriets administration, og jeg har gerne villet gøre det her, hvad dog ikke skal sætte fiskerirepræsentanterne og kommissionens store indsats i øvrigt igennem 4 år i skygge.

Jeg håber for min del, at det høje folketing finder forslagene egnet til gennemførelse snart og i hvert fald inden udgangen af nuværende folketingssamling.

Vivike: Jeg skal ikke sige særlig meget, fordi jeg fremsatte mine meninger om de to lovforslag i forrige samling, og de er jo

[Vivike.]

ikke særlig stærkt forandrede. Der er de nye fiskerigrænser, som jeg kan gå ind for. Jeg kan blot sige, at vi er lige så velvillige over for disse to lovforslag nu, som da de blev fremsat sidste gang.

Bækgaard: De to lovforslag, vi behandler her, er næsten identiske med dem, som var til første behandling den 10. april 1964, og jeg skal ikke forlænge debatten meget, men ganske kort give udtryk for, at mit parti ser med megen velvilje på, at lovgivningen for fiskerierhvervet bliver så god som vel muligt.

Af bemærkningerne til lovforslaget om saltvandsfiskeri fremgår det, at den nuværende højtærede fiskeriminister jævnlig har kontaktet fiskeriorganisationerne og været lydhør over for deres ønsker, således som det fremgår af lovforslaget. Det synes jeg er et glædeligt tegn på en god samarbejdsvilje, og jeg kan helt tilslutte mig det synspunkt, at skal der laves lovændringer inden for fiskeriområdet, må det især være fiskerne, der skal præge disse ændringer.

I denne forbindelse vil det måske også være ønskeligt, at den højtærede minister er lige så lydhør over for fiskeriorganisationerne, når det gælder spørgsmål som havneleje m. m. Fiskerierhvervets indtjening viser jo tydeligt, at vore fiskere er dygtige folk, som trods stor afgang af arbejdskraft har forstået at tilpasse sig tidens krav, og det synes jeg samfundet bør have i erindring, når deres landingsafgifter m. v. skal fastsættes.

Der er et spørgsmål, jeg gerne vil rejse her, og som efter min formening bør høre hjemme under fiskeri- og vandløbslovene. Det er vandforureningen i vandløb og ved kyststrækningerne. I den sidste tid har der været talt og skrevet meget om denne sag, og mit indtryk er, at det ligger temmelig løst med forholdsregler o. lign. desangående. Ville det ikke være ønskeligt, at f. eks. fiskeriorganisationerne og landbrugsorganisationerne, eventuelt sammen med nogle af de mange, der har noget affald, de nødvendigvis skal af med, udarbejdede nogle retningslinjer, og at disse indgik i behandlingen af lovændringer af fiskeri- og vandløbslove. Jeg synes, det må være naturligt, at de to parter, der er mest berørt af

forureningen, nemlig fiskeriet og landbruget, er stærkt med i drøftelserne af disse problemer.

Ja, jeg vil altså bare i al stilfærdighed henlede den højtærede ministers opmærksomhed på dette spørgsmål, som jeg har indtryk af vil trænge sig stærkt på i de nærmest følgende år, men ellers skal jeg ikke gå i enkeltheder vedrørende selve lovforslagene. De tidligere ærede ordførere har jo så udmærket draget problemerne frem, som sikkert vil være godt egnet til at blive drøftet i det kommende udvalg, og de uafhængige vil altså gerne støtte de to lovforslag.

Fiskeriministeren (Risgaard Knudsen): Må jeg først takke de ærede ordførere for den velvillige modtagelse, som de to lovforslag har fået her i dag. I fortsættelse heraf vil jeg også gerne sige, at jeg for mit eget vedkommende var meget glad for, at det ærede medlem hr. Kristen Østergaard betegnede de to lovforslag som virkelighedsbetonede forslag. Jeg finder endvidere anledning til at bemærke, at jeg har noteret mig, at det ærede medlem hr. Bækgaard også var glad for, at vi i ministeriet havde været i stand til at forhandle os til enighed med erhvervets organisationer om de spørgsmål, som nu tangerer disse lovforslag.

Til det ærede medlem hr. Poul Dalsager, der var inde på de spørgsmål, der henrører under kvalitetsloven, vil jeg gerne sige, at vi i øjeblikket i ministeriet arbejder med disse spørgsmål på baggrund af den behandling, der har fundet sted i en af fiskerikommissionen nedsat underkommission, og jeg vil tro, at vi her i løbet af få dage kan tilendebringe vort arbejde, og at jeg inden længe her i det høje ting kan fremsætte et forslag til ny kvalitetslov.

Det ærede medlem hr. Poul Dalsager, og jeg tror også det ærede medlem hr. Kristen Østergaard, var inde på spørgsmål som fiskerikontrol og fiskerigrænser, og det ærede medlem hr. A. C. Normann berørte jo også spørgsmålet fiskerigrænser. Jeg forstod, at det ærede medlem hr. A. C. Normann undrede sig over, at regeringen endnu ikke havde taget skridt til at få fiskerigrænsen udvidet. Jeg har for mit eget vedkommende vanskeligt ved at forstå, at det ærede medlem hr. A. C. Normann

[Fiskeriministeren.]

fremsætter en sådan betragtning, allerede af den grund, at det ærede medlem jo ikke kan være ukendt med, hvilke forhandlinger der skal føres, forinden en sådan udvidelse kan finde sted. Men foranlediget af de bemærkninger, der er fremsat af de ærede ordførere vedrørende dette spørgsmål, vil jeg gerne yderligere anføre, at når det i lovforslagets § 38 er foreslået, at bestemmelsen om fiskeriterritoriets udstrækning først skal træde i kraft efter nærmere bestemmelse, skyldes dette, at der er en række foranstaltninger, der må iværksættes, forinden udvidelsen kan ske. Det, der må ske, såfremt det foreliggende lovforslag forhåbentlig inden alt for længe bliver vedtaget, vil, så vidt jeg kan se, være, at det meddeles de øvrige signatarlande, at vi agter at skride til en udvidelse som angivet i det foreliggende lovforslag. De samme lande må, forinden en udvidelse sker, endvidere have underretning om, hvilke fiskeribestemmelser der kommer til at gælde for det udvidede fiskeriterritorium, idet der ifølge konventionen er pligt til at underrette herom, forinden sådanne bestemmelser sættes i kraft, og de pågældende lande må have lejlighed til forhandlinger, såfremt dette måtte ønskes.

Det kan ikke forudses, hvorvidt der er lande, der vil benytte sig af denne ret til forhandlinger om fiskeribestemmelser. Ifølge konventionen kan der træffes særlige ordninger mellem Danmark, Norge og Sverige med hensyn til fiskerigrænserne i Kattegat og Skagerrak; og som jeg nævnte ved lovforslagets fremsættelse, har der været ført visse forhandlinger med Norge og med Sverige i det nordiske kontaktorgan angående fiskerispørgsmål og mellem fiskerioorganisationerne i de 3 lande.

Endvidere må det forventes, at officielle forhandlinger vil blive indledt inden længe, og vi kan kun være interesserede heri, idet man fra fiskerierhvervets side, hvad jo også er kommet til udtryk her i dag ved lovforslagets første behandling, sikkert ønsker en udvidelse af det danske fiskeriterritorium foretaget hurtigst muligt. Forhåbentlig vil det også være muligt, inden udvidelsen sker, at få basislinjerne for det ydre danske territorialfarvand endeligt klarlagt, idet fiskeriterritoriets udstrækning

beregnes fra disse basislinjer, og det vil være uheldigt at skulle berigtige fiskerigrænserne kort efter, at en udvidelse af fiskeriterritoriet er sket.

Jeg har gerne villet gøre disse bemærkninger om spørgsmålet her i dag, og man må ikke se bort fra, at spørgsmålet om basislinjer og nye fiskeribestemmelser er af vidtrækkende betydning i det øjeblik, man står over for en udvidelse af vore fiskerigrænser. Derfor er det jo også nødvendigt — sådan ser jeg på det — at man i hvert fald får fiskeribestemmelserne afklaret, forinden man skridter til en udvidelse af selve fiskerigrænserne.

Det er vel nærliggende, når man her har berørt spørgsmålet fiskerigrænser, at man samtidig, som tilfældet også har været for flere af de ærede ordførere, peger på fiskerikontrollen. Vi må heller ikke se bort fra, at ved en udvidelse af fiskeriterritoriet melder sig også spørgsmålet om muligheden for at føre den fornødne kontrol med de udvidede fiskerigrænser og med fiskeriet inden for disse. Kontrollen med overholdelse af fiskerigrænserne har hidtil stort set været tilrettelagt på den måde, at flådens inspektionsfartøjer har ført kontrol i Nordsøen, mens de under fiskeriministeriet hørende kontrollfartøjer har taget sig af inspektionen af grænserne inden for Skagen samtidig med, at de her varetager kontrol med overholdelse af bestemmelserne i saltvandsfiskeriloven og bestemmelser udfærdiget i overensstemmelse med de internationale fiskerikonventioner, som Danmark har ratificeret. For fiskeriministeriets vedkommende har denne kontrol været udført af kontrolskibet „Havmågen“, der er på godt 200 tons, med assistance af en række mindre kontrollfartøjer. Det må dog indrømmes, at efterhånden som fiskerifartøjerne er blevet større og mere hurtiggående, kan der rejses tvivl om, hvorvidt disse mindre kontrollfartøjer stadig er tilstrækkeligt effektive.

Ved Bornholm er placeret redningsfartøjet „Jens Wæver“, som i den senere tid også er stillet til rådighed for fiskerikontrollen for inspektion af fiskerigrænserne, når dette skønnes påkrævet og kan forenes med fartøjets redningsmæssige opgave. Det er klart, at såfremt fiskeriterritoriet udvides, bliver opgaven med hensyn til kontrollen med og overholdelsen af grænserne mere omfattende. Det samme gælder kontrol med over-

[Fiskeriministeren.]

holdelse af de gældende fiskeribestemmelser. Selv som grænserne er nu, må det erkendes, at kontrollen med overholdelse af fiskeribestemmelserne i Nordsøen ikke er tilstrækkelig effektiv.

Spørgsmålet om, hvorledes kontrollen skal tilrettelægges i fremtiden, er da også et af de problemer, der er taget op af fiskerikommissionen af 1961, og så vidt mig bekendt har man her bl. a. været inde på den tanke, om det ikke ville være formålstjenligt at foretage en udbygning af redningstjenesten, således at forstå, at redningsskibene også samtidig skulle indgå i kontrollen af de gældende fiskeribestemmelser. Personlig tror jeg, at det måtte være muligt i hvert fald i et vist omfang at kombinere disse opgaver, uden at det skulle forringe redningstjenestens effektivitet, idet det tværtimod i de fleste tilfælde ville være en fordel, at redningsskibene allerede var til søs, når der blev brug for dem til redningsmæssige formål. Jeg vil dog gerne i denne forbindelse præcisere, at det naturligvis må være en forudsætning, at de redningsmæssige opgaver for disse skibe går forud for alt andet.

Det ærede medlem hr. Hindkjær Pedersen pegede på en række detailbestemmelser i forslaget til saltvandsfiskeriloven. Jeg skal ikke ved denne lejlighed nærmere kommentere de forskellige spørgsmål, som blev berørt, men pege på, at om de af det ærede medlem omtalte bestemmelser er der enighed med erhvervets organisationer. Jeg synes selv, at det må være et tungtvejende moment.

Det ærede medlem hr. Bækgaard benyttede lejligheden til at fremsætte nogle bemærkninger om de mange forureningssager, vi er vidne til. Jeg vil også gerne her erkende, at de mange forureningssager bør vi have opmærksomheden henvendt på. Det er noget, som vi også beskæftiger os meget med i ministeriet — det er det ærede medlem ikke uvidende om.

Jeg skal ikke her ved lovforslagernes første behandling komme nærmere ind på det problem, som det ærede medlem her rejste, men vil dog alligevel gerne henlede opmærksomheden på, at der i øjeblikket arbejdes i en af landbrugsministeriet nedsat spilde-

vandskommission med dette spørgsmål. Jeg mener at vide, at denne kommission står over for at skulle afslutte sit arbejde, og vi kan derfor formentlig inden længe vente en betænkning fra denne kommission.

Ja, jeg vil endnu en gang takke de ærede ordførere for den velvillige modtagelse, de to lovforslag har fået her i dag.

Formanden: Det ærede medlem hr. Kristen Østergaard har ordet.

Jeg går ud fra, at man fra alle sider har læst forretningsordenens § 11.

Kristen Østergaard: Jeg er naturligvis fuldt indforstået med de ret omfattende forhandlinger, der forestår med andre lande i forbindelse med fiskerigrænsens udvidelse, men jeg blev af den højtærede ministers bemærkninger ikke ret klar over, om det betyder, at disse forhandlinger ikke kan påbegyndes, inden loven er vedtaget. Og så stiller jeg egentlig kun ét reelt spørgsmål, og det er det enkle med hensyn til disse forhandlinger, om der kan siges lidt om, hvor langvarige de må blive, om det drejer sig om et kvartal, et halvt eller et helt år. Det er muligt, det slet ikke kan besvares, og så kan den højtærede minister jo sige, at spørgsmålet slet ikke kan besvares, men jeg er stadig væk lidt nysgerrig med hensyn til dette spørgsmål.

A. C. Normann: Jeg er lidt ked af det, hvis jeg har hensat den højtærede fiskeriminister i en tilstand af forbavelse.

Den højtærede minister udtalte undren over mit spørgsmål — jeg, som burde være bekendt med, hvilke forhandlinger der skal føres, før en udvidelse kan finde sted. Ja, jeg vil gerne indrømme, at jeg formoder da, at jeg var bekendt med, hvilke forhandlinger der skulle føres, inden udvidelsen gøres effektiv. Jeg kan ikke se, at de forhandlinger på det område, som skal føres til en afslutning, forinden Danmark proklamerer sin beslutning, bør tage så megen tid, at man bør vente ret længe på dem. Jeg ved ikke, om der kan være sket noget i mellemtiden med hensyn til de sagkyndiges opfattelse af, hvordan landene har at tale til hinanden i denne situation, men jeg erindrer i alt fald, at

[A. C. Nermann.]

da jeg var fiskeriminister, var de folkeretskyndige, som havde med sagen at gøre, som havde deltaget i forhandlingerne om konventionen i London, af den opfattelse, at disse forhandlinger kunne føres til ende i den overgangsperiode, der forestod — og det var denne delvis beregnet til — og føres til ende i så god tid, at hvis der var uforudsete indsigelser eller ønsker fra andre lande om de ordninger, der skulle træffes, så kunne der blive tilstrækkelig tid til at gøre dem færdige endog i god tid inden overgangsperiodens udløb.

Det er da også længe siden, hvis jeg nu husker ret, at England for sin del proklamerede, at man ville udvide fiskerigrænsen fra det og det tidspunkt, uanset at der også dér skulle føres forhandlinger bag efter. På samme måde må jeg erindre den højtærede minister om, at forhandlingerne med Norge og Sverige efter min bedste overbevisning ikke behøver at føres til ende, før Danmark har taget sin beslutning på dette område. For det første fordi der står i selve konventionen, at de skandinaviske lande er berettiget til, uden at det er diskrimination mod andre, at træffe interne aftaler om forholdene i de farvande, der støder op til vore lande, og for det andet ud fra den almindelige opfattelse, at forhandlinger kan føres, efter at beslutningen er taget, men inden overgangsperiodens udløb.

Nu ved jeg naturligvis ikke, hvilken overgangsperiode den højtærede minister regner med; det kan være, der ligger noget af forklaringen heri. Den højtærede minister siger: sådan ser jeg på det. Det er jo en ærlig sag, og vi andre må indstille os på at vente, til den højtærede minister tager sin beslutning på det område, men så må han også finde sig i, at vi rykker lidt i ham for at opnå den bedst mulige gavnvirkning for det danske fiskeri af den beslutning, der jo alligevel snarest må komme, og som jeg tror vi alle sammen er enige om må komme snarest muligt.

Fiskeriministeren (*Risgaard Knudsen*): Til det ærede medlem hr. A. C. Normanns sidste bemærkning vil jeg gerne sige, at jeg mener ikke, at der mellem fiskerierhvervets organisationer og mig er nogen uenighed om dette spørgsmål. Jeg synes også, det skal føres frem ved denne lejlighed.

Det ærede medlem hr. Kristen Østergaard stillede mig det spørgsmål, om jeg var i stand til at sige noget om, hvornår forhandlingerne kunne forventes påbegyndt, og om de ville blive langvarige. Hertil vil jeg gerne sige, at der har jo sådan set været ført forhandlinger, i hvert fald når man henholder sig til Norge og Sverige. Lad mig her, som jeg allerede har gjort, minde om forhandlingerne i det nordiske kontaktudvalg; det er klart, der kommer flere forhandlinger til. Men hvorvidt de kommende forhandlinger vil blive langvarige — ja, det kan jeg ikke sige noget om i dag; jeg ønsker også her at være en forsigtig mand. Men jeg kan i hvert fald medgive den oplysning, at jeg, i det omfang det er mig muligt, vil medvirke til, at dette spørgsmål bliver afklaret meget hurtigt, også fordi det — hvad jeg allerede har oplyst — er et spørgsmål af vidtrækkende interesse for erhvervets udøvere. I øvrigt mener jeg, at det ville være af stor betydning, om man kunne få forslaget til saltvandsfiskerilov færdigbehandlet, inden man får de afsluttende forhandlinger, allerede af den grund at vi i henhold til konventionen er pligtige til at gøre andre lande opmærksom på, hvilke fiskeribestemmelser der er gældende her i landet.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagenes overgang til anden behandling
vedtoges uden afstemning.

Poul Dalsager: Jeg foreslår, at de to lovforslag henvises til det udvalg, som tinget har nedsat angående forslag til lov om ferskvandsfiskeri og forslag til lov om fiskeri i Randers Fjord og Gudenå m. m.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Formanden: Der er ikke mere på dagsordenen.

Tingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 10. februar, kl. 10 med følgende dagsorden:

1) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om afgift af spiritus, vin og øl samt i lov om forskellige forbrugsafgifter.

2) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter.

3) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forhøjelse af vægtafgift af motorkøretøjer og benzinafgift m.v.

4) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i lov om almindelig omsætningsafgift.

5) *Første behandling af:*

Forslag til lov om afgift af annoncer.

6) *Første behandling af:*

Forslag til lov om afgift af elektricitet.

7) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forhøjelse af stempelafgift.

8) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forhøjelse af afgift af arv og gave.

9) *Første behandling af:*

Forslag til lov om forhøjelse af indkomstskatten af aktieselskaber m. v.

10) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

11) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af medlemmer af investeringsforeninger.

12) *Første behandling af:*

Forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1965-66.

13) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om invalide- og folkepension. (Om forhøjelse af invalide- og folkepensionsbidraget m.v.).

14) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændring i lov om pension og hjælp til enker m. fl. (Om pensionstillæg).

15) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i postloven.

16) *Første behandling af:*

Forslag til lov om ændringer i statsbane-loven.

17) *Spørgsmål til ministrene.*

18) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ekspropriationer under ministeriet for offentlige arbejder.

19) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om forlængelse af statsgaranti i forbindelse med Danmarks deltagelse i det skandinaviske luftfarts-samarbejde.

20) *Valg af 17 medlemmer til et udvalg angående:*

Forslag til lov om ændring i lov om omnibus- og fragtmandskørsel med motorkøretøjer.

Mødet hævet kl. 16⁴⁷.

49. møde.

Onsdag den 10. februar kl. 10.

Den første sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om afgift af spiritus, vin og øl samt i lov om forskellige forbrugsafgifter.

(Lovforslaget (nr. 84) findes i tillæg A. sp. 1193, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Formanden: Sammen med denne sag foretages de under punkterne 2-12 på dagsordenen opførte sager, nemlig:

Første behandling af forslag til lov om ændring i lov om tobaksafgifter.

(Lovforslaget (nr. 85) findes i tillæg A. sp. 1197, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af vægtafgift af motorkøretøjer og benzinafgift m. v.

(Lovforslaget (nr. 86) findes i tillæg A. sp. 1213, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om ændringer i lov om almindelig omsætningsafgift.

(Lovforslaget (nr. 87) findes i tillæg A. sp. 1201, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om afgift af annoncer.

(Lovforslaget (nr. 88) findes i tillæg A. sp. 1205, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om afgift af elektricitet.

(Lovforslaget (nr. 89) findes i tillæg A. sp. 1229, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af stempelafgift.

(Lovforslaget (nr. 90) findes i tillæg A. sp. 1227, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af afgift af arv og gave.

(Lovforslaget (nr. 91) findes i tillæg A. sp. 1233, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om forhøjelse af indkomstskatten af aktieselskaber m. v.

(Lovforslaget (nr. 92) findes i tillæg A. sp. 1175, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om særlig indkomstskat m. v.

(Lovforslaget (nr. 93) findes i tillæg A. sp. 1177, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om ændring af lov om beskatningen af medlemmer af investeringsforeninger.

(Lovforslaget (nr. 94) findes i tillæg A. sp. 1179, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Første behandling af forslag til lov om udskrivning af indkomst- og formueskatten til staten for skatteåret 1965-66.

(Lovforslaget (nr. 95) findes i tillæg A. sp. 1181, fremsættelsen i tidenden sp. 2416).

Lovforslagene sattes til forhandling.

Peter Nielsen: I går sagde en journalist til mig: „I morgen skal du op og bringe regeringen en hjertelig tak for den smukke buket i din egenskab af regeringspartiets autoriserede hyldest- og takketaler“, og han sendte mig et medfølelse blik. Nu havde lidt medlidenhed måske været mere på sin plads i fredags; i dag behøver jeg ingen overvindelse for at takke for og anbefale de fremsatte lovforslag. Alternativet til dem vil nemlig være en forringet statsøkonomi og navnlig samfundsøkonomi med heraf følgende stagnation i produktionen, begyndende arbejdsløshed og et samfund, hvor man måtte forsømme mange vigtige opgaver, og hvor selvfølgelig først og fremmest de med ringe økonomisk modstandskraft ville være dårligt stillet.

Når vi skal have en sådan buket — og det skal vi jo — er der også grund til at være taknemlig for, at den er bundet med næn-